

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8PP/42/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321010432
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Caban, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:4321010432.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Cabanom, PhD., v trestnej veci odsúdeného Róberta V., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom Y. XXXX/XX, V., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.07.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona súd žiadosť odsúdeného E. V., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom Y. XXXX/XX, V., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený:
- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 18.01.2018, sp. zn. 5T/6/2018,
z a m i e t a.

odôvodnenie:

Dňa 21.06.2021 bol Okresnému súdu Trnava postúpený spis Okresného súdu Levice, sp. zn. 3PP/37/2021, z dôvodu zmeny príslušnosti podľa § 417 ods. 1 Trestného poriadku, a to za účelom prejednávania a rozhodnutia o žiadosti odsúdeného Róberta V., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom Y. XXXX/XX, V., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v J. Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený v čase rozhodovania o jeho návrhu o podmiennečné prepustenie vykonáva v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a to trest vo výmere 1 rok za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 18.01.2018, sp. zn. 5T/6/2018. Odsúdený vo svojom návrhu poukázal na uplynutie polovice trestu dňa 07.05.2021 a požiadal o podmiennečné prepustenie.

Na verejnom zasadnutí boli oboznámené listinné dôkazy a to hodnotenie odsúdeného vypracované riaditeľom ÚVTOS Želiezovce a ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, skrátený výpis klienta a odpis z registra trestov.

Z hodnotenia riaditeľa UVTOS Želiezovce najmä vyplýva, že odsúdený stanovené ciele programu zaobchádzania plní priebežne v oblasti zaraďovania do práce, v ostatných oblastiach plní čiastočne. Správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni, ústavný poriadok dodržiaval, v kolektíve odsúdených bol znášavlivý a konflikty nevyvolával. V oblasti aktivít vo voľnom čase bol program zaobchádzania zameraný na zmysluplné trávenie voľného času. Odsúdený svoj voľný čas trávil predovšetkým sledovaním televízneho vysielania, hraním spoločenských hier a počúvaním rozhlasu. Do aktivít konaných v zmysle ponukového listu kultúrno-osvetovej činnosti sa zapájal nepravidelne. O členstvo v záujmovom krúžku záujem neprejavil. V oblasti zaraďovania do práce boli ciele programu zaobchádzania zamerané na získavania rozvíjanie pracovných návykov a zručností. Disciplinárne bol odmenený dva krát, disciplinárne potrestaný nebol. Kontakt udržiavaL len s bratom. Odsúdený sa opakovane dopustil páchania trestnej činnosti a to aj počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia,

čo nepoukazuje na kritický postoj k jej páchaniu. Jeho aktivita pri plnení programu zaobchádzania nie je vo všetkých oblastiach na požadovanej úrovni. Riziko recidívy trestnej činnosti je stredné, resocializačná prognóza je menej priaznivá. Na základe uvedených skutočností je možné konštatovať, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a neodporúča sa podmiennečné prepustenie.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, ktoré vzhľadom na technické komplikácie bolo zástupcom ÚVTOS prezentované priamo na verejnom zasadnutí a protokolované v plnom znení do zápisnice za prítomnosti všetkých strán, najmä vyplýva, že odsúdený bol uznesením OS Levice, sp. zn. 4Nt/23/2021 preradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Správanie a vystupovania v ÚVTOS HnP bolo spočiatku na požadovanej úrovni, neskôr však nastúpil výraznejší nepriaznivý trend, porušil povinnosť pracovať, taktiež nedodržiaval zásady slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádzal do styku. Príkazy a nariadenia príslušníkov nie vždy plnil a rešpektoval. V kolektíve sa do konfliktných situácií nezapájal. Disciplinárne odmenený nebol, disciplinárne potrestaný bol jedenkrát dňa 29.06.2021 uložením celodenného umiestnenia do uzatvoreného oddielu na dobu 10 dní za porušenie povinností pracovať a porušenie povinností zachovávať zásady slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádza do styku. Voľný čas sa snaží tráviť zmysluplne. O prácu prejavil záujem, bol pracovne zaradený a po dvoch týždňoch bol vyradený z dôvodu odmietnutia práce. Pracovná morálka nebola na požadovanej úrovni. Kontakt udržiava s bratom, ku ktorému by išiel bývať v prípade podmiennečného prepustenia. Ciele rozšíreného programu zaobchádzania doposiaľ neboli z objektívnych príčin hodnotené, možno však konštatovať, že program zaobchádzania v ústave so stredným stupňom stráženia plnil. Resocializačná prognóza je menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy k trestnej činnosti. Na základe uvedeného odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a riaditeľ ho neodporúča podmiennečne prepustiť.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený má v registri trestov 19 záznamov, a to z rokov 2000, 2006, 2006, 2007, 2008, 2008, 2008, 2009, 2009, 2013, 2013, 2013, 2013, 2014, 2014, 2014, 2017, 2018 a 2018. Z jednotlivých odsúdení vyplýva, že odsúdený sa dopúšťal najmä majetkovej trestnej činnosti a trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že na podanom návrhu trvá. Uviedol, že v ÚVTOS Želiezovce si splnil všetky podmienky, dostal dve disciplinárne pochvaly, jedna bola finančná za prácu šitie obuvi, druhá bola za 4 mesačné upratovanie spoločných miestností. Uviedol, že toto všetko robil napriek tomu, že mu zomrela matka. Dostal preradenku do minimálne stupňa stráženia, kde bol od 09.06.2021 zaradený do pracovne Lavaton. Robil tam 10 dní a pani majstrová jedenásty deň ho stále prehadzovala z miesta na miesto, dala ho odtiaľ odvieť, že musí poslúchať, nakoľko je väzeň. Potom povedal, nech ho dajú odvieť a dostal za to disciplinárny trest, približne dva týždne dozadu. Napriek všetkému poprosil, aby dostal poslednú šancu na prepustenie, probačný dohľad alebo skúšobnú dobu. V rámci konečného návrhu sa odsúdený nevyjadril.

K oboznámeným dôkazom odsúdený uviedol, že nie je pravda, že by neposlúchal s nejakými kontaktnými osobami, on nemá problém s nikým. Ďalej uviedol, čo sa týka toho zberu železa, je to úplný nezmysel, nakoľko poslednú prácu robil v pneuservise a autoservise ČS tankistov Záhorská Bystrica. Ďalej uviedol, že nastúpil sám do výkonu trestu, neschovával sa, išiel si odpykať trest, stalo sa toto s pani majstrovou, nezvládol jej nátlak, Jeho matka zomrela v marci a ešte nie je z toho vyrovnaný.

Prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že odsúdený je 19 krát súdne trestaný recidivista, ktorý je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS vyplýva, že podmienky na podmiennečné prepustenie spĺňa len čiastočne, samotný riaditeľ neodporúča zvolenie tohto postupu. Nerešpektovanie príkazov, zhoršené správanie, len priemerná pracovná morálka, uloženie disciplinárneho trestu, to sú všetko okolnosti nasvedčujúce tomu, že odsúdený spĺňa výučne formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie, v žiadnom prípade nespĺňa materiálne podmienky. Nepreukázal polepšenie a rovnako nemožno od neho očakávať vedenie riadneho života v budúcnosti. Preto navrhol žiadosť jednoznačne zamietnuť.

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku „O podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh

odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.“

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona „Súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody, ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.“

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona „Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.“

Z citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky, a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie sa a skutočnosť, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmiennečné prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život. Podmiennečné prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmiennečnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmiennečnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Pritom platí, že ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, nemôže ani dospieť k záveru, že by odsúdený po podmiennečnom prepustení viedol riadny život. Súd tiež uvádza, že z povahy inštitútu podmiennečného prepustenia vyplýva, že jeho uplatnenie nemá byť automatické a nemá sa stať pravidlom, ale má sa uplatniť iba výnimočne, kedy jeho uplatnenie budú odôvodňovať okolnosti konkrétneho prípadu.

Uplatnenie fikcie neodsúdenia, čo znamená, že sa na odsúdeného hľadí, ako keby nebol odsúdený, nebráni tomu, aby ju súd zohľadnil pri posudzovaní osobnosti odsúdeného, jeho náchylnosti k páchaniu trestnej činnosti, vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným právnymi predpismi, a teda pri celkovom hodnotení možnosti nápravy odsúdeného. Zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia totiž zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, nie však aj samotná skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin a bol zaň právoplatne odsúdený, keďže aj zahladené odsúdenie dáva obraz o osobe odsúdeného a jeho sklonoch páchať trestnú činnosť a oprávňuje súd skúmať existenciu očakávania vedenia riadneho života odsúdeným po jeho prípadnom podmiennečnom prepustení z výkonu trestu (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

Rozhodnutie o podmiennečnom prepustení je fakultatívnej povahy, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určitéj zákonom stanovenej dobe správaj vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

Súd v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, a dospel k nasledovným záverom.

Prvá zákonná (formálna) podmienka splnená je. Odsúdený vykonal potrebnú časť trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona ku dňu 06.05.2021. Ku dňu rozhodovania súdu o žiadosti odsúdeného dňa 15.07.2021 je táto podmienka splnená.

Druhá zákonná (prvá materiálna) podmienka a to tá, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, podľa názoru súdu splnená nie je. Súd v tomto smere poukazuje na negatívne hodnotenie správania odsúdeného v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, z ktorého vyplýva, že odsúdený porušil povinnosť pracovať, nedodržiaval zásady slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádzal do styku, za čo bol aj disciplinárne potrestaný a nie vždy plnil a rešpektoval príkazy a nariadenia príslušníkov. Porovnaním správania odsúdeného v ÚVTOS Želiezovce a ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou je zrejmé, že správanie odsúdeného sa zhoršilo, a to už v krátkom čase po jeho preradení a premiestnení, čo rozhodne nemožno považovať za polepšenie sa odsúdeného. Čo sa týka tvrdeného konfliktu odsúdeného s pani majstrovou v súvislosti s pracovným zaradením, súd odsúdenému pripomína, že je vo výkone trestu odňatia slobody, a preto nemôže očakávať také pracovné podmienky a taký rozsah jeho „zamestnaneckých“ práv, ktorý by mu prislúchal na slobode pri uzatvorenom pracovnom pomere. Zo žiadnych skutočností tiež nemožno vyvodit', že by zo strany pracovníka ÚVTOS v súvislosti s pracovným zaradením odsúdeného dochádzalo k svojoľnému výkonu právomocí vo vzťahu k odsúdenému. Odsúdený je povinný plniť si svoje pracovné povinnosti rovnako ako všetci ďalší odsúdení, a pokiaľ vznikne situácia, s ktorou odsúdený nie je spokojný, buď sa s ňou musí zmieriť, pretože sa nachádza vo výkone trestu, alebo ju má riešiť slušným a trpezlivým spôsobom, ktorý nevyústi do disciplinárneho potrestania. Napokon sám odsúdený uvádza, že nezvládol „nátlak“ pani majstrovej, pričom výkon trestu odňatia slobody a program zaobchádzania má smerovať práve k tomu, aby odsúdení takéto situácie riešili pokojne.

Tretia zákonná (druhá materiálna) podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu, podľa názoru súdu splnená nie je. Súd k uvedenému záveru dospel s poukazom na trestnú minulosť odsúdeného a jeho 19 záznamov v registri trestov. Odsúdený má opakovane a dlhodobo sklony k páchaniu trestnej činnosti a ani predchádzajúce odsúdenia nepôsobili na odsúdeného dostatočne výchovne a preventívne tak, aby odsúdeného odradili od páchania ďalšej trestnej činnosti. Nejde teda len o jednorazové vybočenie z riadneho spôsobu života, ale o samotný spôsob života založený na páchaní trestnej činnosti. Súd poukazuje najmä na početné záznamy týkajúce sa trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia, z ktorých vyplýva, že odsúdený absolútne nerešpektuje zákazy, ktoré sú mu uložené, a to opakovane. V konaní sa neobjavila žiadna skutočnosť, ktorá by svedčila o tom, že správanie odsúdeného v prípade podmiennečného prepustenia by bolo iné než to, aké bolo v nedávnej minulosti. Súd tiež uvádza, že výkon uloženého trestu odňatia slobody je dôsledkom neosvedčenia sa odsúdeného počas skúšobnej doby, čo len potvrdzuje dlhodobé nerešpektovanie právnych predpisov, povinností a pravidiel zo strany odsúdeného. Na tomto závere nič mienení ani skutočnosť, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody v ústave s minimálnym stupňom. Súd má za to, že náprava odsúdeného a celkové pozitívne pôsobenie na odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Odsúdený mal opakovane šancu dokázať, že je schopný viesť riadny život, čo podľa názoru súdu nevyužil vzhľadom na jeho dlhodobé správanie. Súd po zohľadnení všetkých okolností dospel k záveru, že od odsúdeného nemožno očakávať, že v prípade prepustenia bude v budúcnosti viesť riadny život.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie a vyššie uvedené skutočnosti a úvahy súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, teda tak, že návrh odsúdeného o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Sťažnosť sa podáva na Okresný súd Trnava a to do 3 (troch) pracovných dní od oznámenia uznesenia, a rozhoduje o nej Krajský súd v Trnave. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť, alebo doručenie rovnopisu uznesenia. Právne neúčinná je sťažnosť podaná osobou, ktorá sa svojho práva podať sťažnosť výslovne vzdala.